

§ 42. Ministeren kan fastsætte regler om, at producenter og importører af kemiske stoffer eller produkter skal oplyse arten og mængden af de stoffer eller produkter, de sælger eller importerer, samt hvilken sammensætning produkterne har.

Stk. 2. Ministeren kan bestemme, at myndigheder efter anmodning skal oplyse, hvilke producenter og importører der sælger eller importerer nærmere angivne kemiske stoffer og produkter, og i hvilken mængde.

§ 43. Ministeren kan bestemme eller fastsætte regler om, at analyser og undersøgelser af kemiske stoffer og produkter skal udføres efter bestemte metoder og foretages på statslige eller autoriserede laboratorier og institutioner. Der kan fastsættes regler om, at der skal betales afgift for analyse- og undersøgelsesarbejde foretaget af statslige laboratorier og institutioner.

Kapitel 9

Sagkyndige råd

§ 44. Miljøministeren nedsætter sagkyndige råd, som rådgiver myndighederne i spørgsmål om kemiske stoffer og produkter. Der kan fastsættes regler om, i hvilket omfang sådanne råd skal udtale sig, inden der træffes beslutning i visse sager.

Kapitel 10

Myndighederne

§ 45. Miljøministeren kan henlægge sine opgaver efter loven til miljøstyrelsen eller andre statslige myndigheder og institutioner. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til klage over disse myndigheders afgørelser, herunder at disse myndigheder har den endelige administrative afgørelse i sådanne sager.

Stk. 2. Ved varetagelsen af de opgaver, der påhviler ministeren, bistås denne af miljøstyrelsen, kemikaliekontrollen og statens levnedsmiddelinstitut. Efter forhandling med pågældende minister kan miljøministeren fastsætte regler om, i hvilket omfang arbejds-tilsynet, sundhedsstyrelsen, embedslægerne, toldvæsenet og politiet medvirker ved varetagelsen af opgaver efter loven.

§ 46. Ministeren kan bemyndige kommunalbestyrelser til hos detailhandlere og lig-

nende at føre tilsyn med, at loven og de i henhold til loven fastsatte regler overholdes.

§ 47. Ministeren kan fastsætte regler om den tilsyns- og kontrolvirksomhed, som de i § 45 og § 46 nævnte myndigheder skal udøve, og om samvirket mellem myndighederne i øvrigt.

§ 48. Tilsynsmyndighederne kan meddele påbud eller forbud, når der konstateres overtrædelse af loven og af regler fastsat i henhold til loven.

§ 49. Tilsynsmyndighederne og personer, der af disse myndigheder er bemyndiget dertil, har uden retskendelse mod behørig legitimation adgang til offentlige og private ejendomme, lokaliteter og transportmidler for at tilvejebringe oplysninger til brug for beslutninger efter loven eller regler fastsat i henhold til loven.

Stk. 2. Politiet yder bistand hertil efter regler, der fastsættes efter forhandling mellem miljøministeren og justitsministeren.

§ 50. Tilsynsmyndighederne kan åbne emballage og udtage prøver til nærmere undersøgelse uden vederlag. Kvittering for modtagelsen skal udfærdiges efter begæring. Producenten eller importøren af den udtagne prøve er forpligtet til at godtgøre en detailforhandler prøvens fakturapris mod forevisning af kvitteringen.

§ 51. Kommunalbestyrelserne har pligt til at give ministeren eller den myndighed, ministeren bestemmer, alle oplysninger vedrørende tilsyns- og kontrolvirksomheden.

§ 52. Tilsynsmyndighedernes afgørelser meddeles skriftligt og skal indeholde oplysninger om, til hvilken myndighed afgørelsen kan påklages, samt fristen herfor.

Stk. 2. Omfatter afgørelsen et påbud eller et forbud, skal der i afgørelsen være fastsat en frist for afgørelsens efterkommelse.

§ 53. Klagefristen er 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt den pågældende.

Stk. 2. Klage indgives til den myndighed, der har truffet afgørelsen. Denne sender kla-